

missionen sammenkalde de skolesøgende Børns Forældre og Værger til et Møde med mindst 14 Dages Varsel, og der skulde gives Læreren eller Lærerinden Adgang til at komme til Stede ved dette Møde for at forsvare sig. Dog beholdt jeg ogsaa den Bestemmelse, som findes i den nugældende § 8, at de kunde indgive dette Forsvar skriftligt for Mødet — og det skulde da oplæses paa Mødet — eller i alt Fald 8 Dage efter Mødets Afholdelse. Dette Møde af Forældrene skulde ledes af et Medlem af Skolekommissionen, og saa skulde en af de to Mæglere paa begges Vegne eller, hvis det ønskedes, begge Mæglere i Bogstavsrækkefølge fremlægge Sagen for Forældrene. Hvis der paa dette Møde var mødt mindst Halvdelen af samtlige skolesøgende Børns Forældre eller Værger, og de ved en skriftlig Afstemning fastholdt, at Læreren skulde afskediges, skulde Sagen indsendes til Ministeriet med alle Erklæringerne og Udskrift af de Forhandlinger, der havde været førte i de forskellige Møder, tilligemed Erklæring fra de to Mæglere om, hvad de havde foretaget i Sagen. Hvis Ministeren saa fandt, at Sagen var saaledes begrundet, at Læreren burde afskediges, skulde han afskediges, og saa gjaldt de Regler, som nu findes i § 8.

Appelinstansen var i mit Forslag Ministeren alene. Naar det gælder om at staa til Ansvar, ved den parlamentarisk ansvarlige Minister jo, at han er udsat for at maatte forsvare sit Standpunkt i en saadan Sag saavel i dette høje Ting som i det høje Ting her ovenover, saa jeg anser det for ret tvivlsomt, om det skulde være nødvendigt at udvide Appelinstansen saaledes, som det ærede Medlem (K. M. Klausen) foreslog, og jeg vil sige, at hvis Appelinstansen skulde bestaa af saa mange, var det maaske ønskeligt, at der ogsaa blev en Repræsentation for Lærerne. Men i mit Forslag var det altsaa Ministeren, der stod som Appelinstans.

Fandt Ministeren nu, at Afskedigelsen ikke var tilstrækkelig begrundet, skulde han lade gaa 6 Maaneder — det er igen en Bestemmelse, der stammer fra Forhandlingerne om Tilsynsloven i Fjor — og derefter sende Sagen tilbage og atter kræve afholdt et Møde af Skolekommission og Sogneraad og et Møde af Forældrene. Nu ved altsaa vedkommende Myndigheder ude i Kommunerne og Forældrene, idet de faar Sagen tilbage, at Ministeren har en Fornemmelse af, at Sagen ikke er tilstrække-

lig begrundet. De træder altsaa sammen, og hvis det da atter ved dette nye Møde af Halvdelen af de to kommunale Bestyrelser og lige saa mindst Halvdelen af de skolesøgende Børns Forældre atter vedtages, at Læreren skal afskediges, gaar Sagen atter ind til Ministeren, og han kan da, hvis der er kommet nye Ting frem, som forekommer ham at være tilstrækkelig Begrundelse, afskedige Læreren paa den gamle § 8's Vilkaar. Men finder han fremdeles, at Afskedigelsen ikke er tilstrækkelig begrundet, saa kommer det, som jeg havde foreslaaet i mit Forslag som den økonomiske Erstatning, og det gik ud paa, at i Stedet for $\frac{1}{3}$ af Embedets Indtægter foruden Pension efter Loven skulde den Lærer, der paa den Maade blev afskediget, ved sin Fratrædelse have udbetalt af Kommunekassen en Gang for alle et Pengebeløb svarende til Embedets fulde Indtægter i det nærmest foregaaende Regnskabsaar: de, der ikke var pensionsberettigede, de ganske unge, 2 Aars Løn, de, for hvem Pensionen ikke kunde naa til Halvdelen af Lønningen, $1\frac{1}{2}$ Aars Løn og de, for hvem Pensionen vilde udgøre mindst Halvdelen af Lønningen, 1 Aars Løn, og saa selvfølgelig Pension efter Loven. Naar jeg havde foreslaaet, at Beløbet skulde udbetales af Kommunekassen, er det, fordi jeg mener, at det vilde være ganske irrelevant at lade Statskassen betale, idet det jo væsentlig er Kommunen, der ansætter. Det er de kommunale Bestyrelser, der har Magten til Ansættelse, og naar de ønsker at komme af med en Lærer, maa de ogsaa, hvis Appelinstansen anser ham for ikke fyldestgørende afskediget, give ham den nødvendige Erstatning eller de nødvendige Ventepenge, indtil han kommer i et nyt Embede — han havde naturligvis som efter den nugældende Paragraf Adgang til at søge nyt Embede.

Dette Lovforslag, som jeg her har skitseret, blev saa sendt til Danmarks Lærerforenings Bestyrelse, idet jeg mente ikke at ville fremsætte et Lovforslag her i Tinget, naar jeg ikke i alt væsentligt var enig med Lærerne om det. Der blev forhandlet baade mundtlig og skriftlig mellem Lærerne og mig, der blev afholdt et Hovedbestyrelsesmøde, og saa vidt jeg ved, blev Sagen ogsaa gjort til Genstand for Forhandling paa forskellige Kredsmøder omkring i Landet. Danmarks Lærerforening ønskede en Del Ændringer, særlig 3. Den ønskede, at der skulde være bestemte Klagepunkter, som grundede sig paa bevislige Kendsgerninger, saaledes